

[Justitsministeren.]

er angivet i justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 30. juni 1976 om visse strafferetlige spørgsmål i forbindelse med arbejdskonflikter.

Justitsministeriet kan tiltræde politidirektørens udtalelse.

Af *Jørgen Junior* (FP) til ministeren for skatter og afgifter (4/11 76):

»Er ministeren enig i, at den danske indkomstskat er skyld i, at et dansk rederi for nylig gav ordre på 3 skibe i Japan?«

(Spm. nr. 89).

Begrundelse.

Det danske tilbud lå ifølge avisudtalelser fra Lauritzen-koncernen på 230 mill. kr. Det accepterede japanske tilbud lå på 200 mill. kr.

Da $\frac{3}{4}$ af skibsbygningsprisen siges at være udgift til arbejdskraft, modsvares forskellen på de 2 tilbud af forskellen på arbejdslønnen.

Nødvendigtvis må højere indkomstskat føre til højere løn, og da indkomstskatteprocenten – uden at være direkte sammenlignelig – vel er mindst 40 pct. for en dansk skibsværftsarbejder, men kun ca. 15 pct. for en japaner med tilsvarende arbejde, er altså grunden her.

De høje danske produktionsomkostninger skyldes den høje danske indkomstskat, der ikke er nødvendig for at opretholde socialsikring, god uddannelse og andre nødvendige statsopgaver.

Minister for skatter og afgifter *Svend Jakobsens* svar (15/11 76):

Når japanske skibsværfter for tiden er i stand til at levere skibe til noget lavere priser end danske værfter, er det nettoresultatet af en række forskelle i produktionsvilkår og omkostningsforhold for værfterne i de to lande. Det drejer sig bl. a. om lønniveau, om størrelsen af arbejdsgiverbidrag til dækning af forskellige sociale udgifter, om produktivitet og ikke mindst om finansieringsomkostninger.

Jeg er således ikke enig i, at den danske indkomstskat bærer skylden for, at et dansk rederi for nylig placerede en ordre på 3 skibe i Japan.

Af *Aksel Knudsen* (KrF) til landbrugsministeren (10/11 76):

»Vil ministeren modsætte sig indretning af

en golfbane på 45 ha af de Hollufgård tilhørende arealer ved at afvise ophævelse af landbrugspligten på det pågældende areal?«

(Spm. nr. 106).

Begrundelse.

Da Odense byråd har bevilget 190.000 kr. til vedligeholdelse af den påtænkte golfbane, og undervisningsministeren øjensynlig er indstillet på at afhænde arealet, finder jeg det, under indtryk af den stærke reduktion af vor landbrugsjord, betimeligt at henstille til ministeren at bruge sin bemyndigelse til at stoppe planerne om nævnte bane, som vil lægge beslag på noget af Fyns bedste landbrugsjord til et ganske uproduktivt formål.

Landbrugsminister *Poul Dalsagers* svar (16/11 76):

Jeg er enig med det ærede medlem i, at det er uheldigt at lægge beslag på god landbrugsjord til et uproduktivt formål som anlæg af en golfbane. Den pågældende sag om indretning af en golfbane på Hollufgård har endnu ikke været indbragt for landbrugsministeriet. Men vi har fra landbrugsministeriets side rettet henvendelse til Odense kommune og undervisningsministeriet og anmodet om en drøftelse af sagen.

Landbrugsministeriet har orienteret samtlige amtskommuner og primærkommuner om de bestræbelser, vi fra landbrugsministeriets side udfolder for at søge tilgodeset, at arealanvendelsen bliver administreret ud fra den kendsgerning, at god landbrugsjord er en begrænset naturressource.

Den pågældende sag – der blot er én blandt mange – ser jeg som et udslag af, at der ikke altid sker en afvejning af samtlige samfundsmæssige interesser ved arealadministrationen, og at man fremdeles er tilbøjelig til at tillægge de landbrugsmæssige interesser for ringe betydning.

Jeg kan tilføje, at vi i landbrugsministeriet er meget opmærksomme på dette spørgsmål, og at det i forbindelse med arbejdet i det udvalg, jeg har nedsat om den fremtidige landbrugspolitik, er under overvejelse at foreslå ændringer såvel i landbrugsloven som med hensyn til den procedure, der anvendes i arealanvendelsessager, med henblik på at sikre, at de landbrugsmæssige synspunkter kan komme ind i billedet på det tidligst mulige tidspunkt.

Da der først i 1975 i forbindelse med æn-